

Evropský trh s ocelí se drolí. Česko musí jednat, aby udrželo konkurenceschopnost.

24.11.2025 - Marcela Kubalová | Ocelářská unie

Ocelářská unie reaguje na aktuální situaci na evropském trhu s ocelí, kdy německá vláda hodlá od počátku roku 2026 podpořit průmysl dotovaným tarifem na elektřinu, což dále zhorší konkurenceschopnost českých firem. Je proto třeba jednat na národní úrovni!

Německo od ledna 2026 zavede dotovaný tarif na elektřinu pro průmysl, který udrží ceny energií pro podniky na polovině české úrovně. Zatímco Berlín systematicky chrání své průmyslové firmy, včetně ocelářů, český průmysl zatím podobný mechanismus nemá. Ocelářská unie varuje, že rozdílné přístupy jednotlivých států narušují jednotný evropský trh a mohou oslabit konkurenceschopnost České republiky.

Německá vláda představila plán na zavedení tzv. průmyslové ceny elektřiny, která má od ledna 2026 výrazně snížit náklady na energie pro energeticky náročné podniky, včetně hutí a ocelářů. Cílem je udržet cenu elektřiny pro průmysl na úrovni přibližně pěti eurocentů za kilowatthodinu (50 eur za megawatthodinu) prostřednictvím přímé podpory ze státního rozpočtu v celkovém objemu 6,5 miliardy eur.

Česká ocelářská výroba, která patří mezi nejvíce energeticky náročná odvětví, je na těchto podmínkách zásadně závislá. Třinecké železářny, jako jediný tuzemský výrobce surové oceli, ročně spotřebují přibližně 1 TWh elektřiny. Zatímco v Německu zaplatí průmysl po zavedení tarifu kolem 50 eur za MWh, v Česku se průmyslové ceny pohybují okolo 100 eur. Rozdíl tak může u podniků velikosti Třineckých železáren znamenat až 3-4 miliardy korun ročně.

„Podporu německé vlády chápeme jako snahu stabilizovat průmysl v době vysokých nákladů a nejisté energetické politiky. Bez srovnatelných podmínek pro průmysl bude české ocelářství dlouhodobě neudržitelné. Pokud vláda nepřijde s jasnou podporou, hrozí, že se výroba surové oceli z Česka vytratí. To by znamenalo ztrátu nejen pracovních míst, ale i části naší průmyslové soběstačnosti,“ zdůrazňuje **Roman Heide, generální ředitel Třineckých železáren.**

Trh oceli v Evropské unii

Dotovaný tarif na elektřinu pro průmysl je další z opatření, jimiž Německo systematicky podporuje svůj průmysl. Vedle nového tarifu platí i stávající kompenzace cen elektřiny (tzv. *Strompreiskompensation*), která vyrovnává dopady vysokých cen energií spojených s emisními povolenkami. V praxi tak budou německé podniky od příštího roku čerpat dvojí úlevu – ze snížených cen energií i z kompenzací jejich emisních nákladů.

Program ještě musí schválit Evropská komise jako formu státní podpory, ale vzhledem k platným pravidlům CEEAG (Pokyny pro státní podporu v oblasti klimatu, ochrany životního prostředí a energetiky) a dosavadní praxi Komise, která podobná schémata povolila ve Francii či Finsku, je jeho schválení velmi pravděpodobné. Evropská komise zároveň v rámci Clean Industrial Deal vybízí členské státy, aby samy přijímaly opatření na podporu konkurenceschopnosti svých průmyslových podniků.

Evropský ocelářský sektor se ocitá pod dvojím tlakem, globálním i vnitroeuroevropským. Celosvětově čelí výrobci oceli rostoucí konkurenci z regionů s výrazně nižšími cenami energií – v USA, na Blízkém

východě či v Asii jsou tyto ceny často dvakrát až třikrát nižší než v Evropě. Na unijní trh zároveň proudí stále větší objem levné a často státem dotované oceli z Asie. Podle asociace Eurofer už více než 30 % oceli spotřebované v EU pochází z dovozu.

Evropská komise proto na začátku října představila nejrazantnější zásah do ocelářské politiky za poslední roky – návrh, který počítá se snížením dovozních kvót na ocel téměř o polovinu a zvýšením cel na objemy nad kvóty z 25 na 50 procent. Cílem je ochránit evropské výrobce před další vlnou levných importů, které ohrožují investice i pracovní místa v ocelářství napříč celou Unií.

Současně však Brusel v rámci nového Clean Industrial Deal otevřel členským státům možnost přijímat dočasná národní opatření na podporu průmyslu, včetně dotací na energie či investičních pobídek. Tím se ale odpovědnost za průmyslovou politiku postupně přesouvá z evropské na národní úroveň, a čím silnější rozpočtově stát je, tím výrazněji dokáže své podniky chránit. Původní ambicí Zelené dohody pro Evropu přitom bylo vytvořit rovné podmínky napříč Unií. Nyní se ale tato pravidla fragmentují podle možností národních rozpočtů.

„Evropská komise přenáší stále větší odpovědnost za udržení průmyslu na jednotlivé členské státy. To ale znamená, že kdo má silný rozpočet a rychle reaguje, získává výhodu. Německý průmysl bude mít díky novému tarifu energii přibližně o polovinu levnější než české podniky. Pro tak úzce propojený region, jako je střední Evropa, to představuje systémové riziko,“ vysvětlila **Marcela Kubalová, předsedkyně představenstva Ocelářské unie.**

Kontakt pro média:

Marcela Kubalová, předsedkyně představenstva Ocelářské unie

Tel: +420 792 376 190

Email: marcela.kubalova@ocelarskaunie.cz

<https://www.ocelarskaunie.cz/evropsky-trh-s-oceli-se-droli-cesko-musi-jednat-aby-udrzelo-konkurenci-schopnost>